

# הג שמה, יהודים!

דברי הגאון רבי מאיר שפירא זצ"ל  
במכתבו לקראת סיום מחזור הראשון של הדף היומי

אלפיים ושבע מאות ושני ימים חלפו כבזק ועם כל יום שעבר דפדפו הידים דף נוסף. נחטוף נא מבטלעבר החיים ההרמוניים שבין הימים והדפים, ונמצא אותם זהים בהחלט. אלפיים שבע מאותו ושניים!

הוי! כמה גדולה סבלנותו של היהודי, אחרי מאבק מר ומלחמת קיום קשה במשך יום שלם להביא טרף לביתו, טובל את נשמתו בעתותי ערב בים התלמוד והליכות העולם שלו, המטרידות והמעציבות, נהפכות להלכות עולם, להלכות של חיים, אל תקרי הליכות אלא הת. בדף הגמרא שלו מתגבר על יאושו המר וגלי טירדותיו.

הדף היומי מהווה כעין גשר עשוי מנייר, עליו דורך היהודי בעוז ודרכו הוא עובר על פני האוקיינוס האינסופי של סבל וטירדה. גשר זה הינו איתן וחזק יותר מכל גשרי הברזל המוצקים ביותר. שיא כוחו המגנטי של הדף היומי גנוז ברעיון שדף גמרא זה שאני לומד כאן לומדים אותו מיליוני יהודים ברחבי תבל. אמנם כל אחד בנוסה המקובל שלו. לפי השיטה המיוחדת אותה סיגל לעצמו על ידי רבותיו וחבריו אך ה'אביי ורבא' נשארים בכל עת ובכל זמן בכל שיטה ובכל נוסח - אותו אביי ואותו רבא... תהא חבורת הלומדים מהיכן שלא תהיה, התוכן נשאר תמיד אותו התוכן.

ביום זה שלסיום הש"ס מתבצרת עמדת כוח זו ביצור משנה. כולם, בלי יוצא מהכלל, מתכוונים להגביר חיילים לעמדת הכוח שלנו, הדף היומי. היום הזה הוא חג ויום טוב בשביל כלל ישראל. מאושרים וחדורי תחושת עונג הם הללו שזכו ללמוד את הדף היומי כסדרו - יום יום.

כולם כאחד תדוריקתו תקוה שיזכו ללמוד את הש"ס במחזור הבא יחד עם כל בית ישראל, תוך תנאי חיים יותר טובים ויותר נעלים מכפי שהם היום.

ביום זה עולים השמימה אלפיים שבע מאות ושנים דפי גמרא, דפים שנלמדו על ידי רבבות יהודים כ"י, ויתייצבו לפני כסא הכבוד כמליצי יושר בעד ישועת ישראל כדברי חז"ל: "סופה לקיימה מעושר".

